

LGT: Vũ Hoàng Chương thì ai ai cũng biết rất nhiều, LGT mạo muội và vẫn tất kèm theo đây

chỉ để ghi lại một vài nét chính về nhà thi bá lầy lừng này:

- Vũ Hoàng Chương chánh quán ở Hưng Yên và sanh quán ở Nam Định,

sanh ngày 5/5/1916 và mất ngày 6/9/1976 tại Sài Gòn 5 ngày sau khi ra tù CS vì bị bệnh nặng.

- Thơ văn của VHC đầy nét trang trọng, hoài cổ, đượm đầy nhạc tính và sắc màu đông phương.

- Ông tốt nghiệp tú tài trường Albert Sarraut và cử nhân toán ở Hà Nội.

- Sau khi hồi cư từ Thái Bình, VHC làm giáo sư toán, rồi chuyển sang dạy văn

và làm nghề này ở Hà Nội và Saigon -(sau khi di cư năm 1954)- cho đến 1975.

- Ông đoạt "Giải Văn Học - Nghệ Thuật Toàn Quốc" hai lần vào những năm 1959 và 1972.

- 1969 - 1973: VHC là Chủ Tịch Trung Tâm Văn Bút Việt Nam.

Bài thơ "Bài Ca Bình Bắc" dưới đây được người đương thời, nhất là giới văn nhân, thi sĩ cho là

đại diện của luồng gió mới *đòi bức tiến* dưới thời Ngô Đình Diệm (?):

*[mơ Bắc Bình Vương...
đồng thanh rằng "quyết noi gương" ...]*

Kính báo,

Lê-Thụy-Chi

Bài Ca Bình Bắc

Vũ Hoàng Chương

Kể từ đây

Mặt trời mọc ở phương Đông, ngùn ngụt lửa

Mặt trời lặn ở phương Đoài, máu chứa a chan

Đã sáu mươi ngàn lần ...

Và từ đây cũng sáu mươi ngàn lần

Trắng tỏ bóng nơi rừng cây đất Bắc

Trắng mờ gương nơi đồng lúa miền Nam

Ruộng dâu kia bao độ sóng dâng tràn

Hãy dừng lại thời gian

*Trả lời ta - Có phải?
Dưới vầng nguyệt lạnh lòng quan ải
Dưới vầng dương thiêu đốt quan san
Lớp hưng phế xô nghiêng từng triều đại
Mà chí lớn dọc ngang
Mà nghiệp lớn huy hoàng
Vẫn ngàn thu còn mãi
Vẫn ngàn thu người áo vải đất Quy Nhơn*

*Ôi người xưa Bắc Bình Vương
Đống Đa một trận năm đờng giáp công
Đạn vèo năm cửa Thăng Long
Trắng gò xương chết, đỏ sông máu màng
Chừ đây lại đã xuân sang
Giữa cố quận một mùa xuân nghị chừ
Ai kia lòng có mang mang
Đầy vơi sầu xứ - Hãy cùng ta
Ngẩng đầu lên, hướng về đây tâm sự
Nghe từng trang lịch sử thét từng trang*

*Một phút oai thần dậy sớm
Tan vía cường bang
Cho bóng kẻ ngồi trên lưng bạch tước
Cao chót vót năm màu mây chiêm ngưỡng
Dài mệnh môn vượt khỏi lũy Nam Quan
Và khoáng khốc
Đổ xuôi chiều vượn ngược hướng
Bao trùm lên đầu cuối thời gian
Bóng ấ đã ghi sâu vào tâm tưởng
Khốc sâu vào trí nhớ dân gian
Một bành voi che lấp mấy ngai vàng*

*Ôi Nguyễn Huệ người anh hùng áo vải
Muôn chiến công, một chiến công đồn lại
Một tấm lòng, muôn vạn tấm lòng mang
Ngọn cờ vung, bao tính mệnh sẵn sàng
Người cất bước, cả non sông một dải
Vươn mình theo – dãy Hoàng Sơn mê mãi*

*Chạy dọc lên thông cảm ý ngang tàng
Cùng chồm dậy đáp lời hô vĩ đại
Chín con rồng bơi ngược Cửu Long Giang
Người ra Bắc, oai thanh mờ nhạt nguyệt
Khí thế kia làm rung động càn khôn
Lệnh ban xuống, lời lời tâm huyết
Nẻo trường chinh ai dám bước chân chôn
Gươm thiêng cựa võ
Giặc không mỡ chôn
Voi thiêng chuyển vó
Nát lũy tan đồn
Ôi một hành ca hề, gào mây thét gió
Mà ý tướng, lòng quân hề, bền sắt tươi son*

*Hưởng ứng sông hồ giục núi non
“Thứt vòng vây lại” tiếng hô giòn
Tơ bì máu giặc, trăng liềm múa
Tan tác xuong thù, ngựa a đá bon*

*Sim rừng, lúa ruộng, tre thôn
Lòng say phá địch, khúc đồn tiến quân
Vinh quang hện với phong trần
Đống Đa gò ấỵ mùa xuân năm nào*

*Nhớ trận Đống Đa hề thương mùa xuân tới
Sầu xuân vờ ị vợ
Xuân tứ nao nao
Nghe đêm trừ tịch hề, máu nở hoa đào
Ngập giũc xuân tiêu hề, lửa trùn quan tái
Trời đất vô cùng hề, một khúc hát ngao
Chí khí cũ gũm trong da thịt mới
Vũng đáy sâu tiềm thức, tiếng mài dao*

*Đèo Tam Điệp hề, lệnh truyền vang dội
Sóng sông Mã hề, ngựa hí xôn xao
Mặt nước Lô Giang hề, là trũm biếc khói
Mây núi Tản Viên hề, lọng tía giũng cao
Rũng: “Đáy bóng kẻ anh hào
Đã về ngựa trên ngã ba thời đại”*

Gấm vóc giang sơn hề, còn đây một dải

*Thì nghiệp lớn vẻ vang
Thì mộng lớn huy hoàng
Vẫn ngàn thu còn mãi
Ôi ngàn thu người áo vải đất Quy Nhơn*

*Nay cuộc thế sao nhòa, bụi vẫn
Lũ chúng ta trên ngã ba đường
Ghi ngày giỗ trận
Mơ **BẮC BÌNH VƯƠNG**
Lòng đầy thôn trang hề, lòng đây thị trấn
Mười ngã tâm tư hề, một nén tâm hương
Đồng thanh rằng: “Quyết noi gương”*

*Để một mai bông thắm cỏ xanh rờn
Ca trống trận thôi lay bóng nguyệt
Mừng trời đất gió bụi tan cơn
Chúng ta sẽ không hổ với người xưa
Một trận Đống Đa nghìn thu oanh liệt
Vi ta sau trước lòng kiên quyết
Vàng chẳng hề phai, đá chẳng sờn.*

Chuyển đến: **Lê-Thụy-Chi**

Ngày 15/3/4893 – Giáp Ngọ (14/4/2014)

www.vietnamvanhien.net